

4

2016

54. vuosikerta
Helsingin yliopiston
Satakuntalainen Osakunta

KARHUN- KIERROS

Karhunkierros

4/2016

TÄMÄN LEHDEN TEKIVÄT:

Saana Valli

Jenna Järvenpää

Tuukka Lindholm

Hanna Hannus

Maiju Lehti

Jannimaija Tuomala

Riikka Pasanen

Milla-Maria Alhanen

KARHUNKIERROS
Satakuntalaisen Osakunnan
tiedotuslehti.
Perustettu vuonna 1963.
ISSN-L 1239-1913,
ISSN 1239-1913 (Painettu),
ISSN 2242-6558 (Verkkolehti).

JULKAISIJA
Satakuntalainen Osakunta
Lapinrinne 1 A8,
00180 Helsinki

PÄÄTOIMITTAJA
Saana Valli
paatoimittaja(at)satakuntatalo.fi

KANNEN KUVA
Tuukka Lindholm

KANNEN NIMIÖ
Kalle Järvenpää,
muokannut Salla Seppälä

PAINOS
300 kappaletta

PAINO
Picaset Oy

Karhunkierros nauttii
HYYn järjestölehtitukea.

4	Pääkirjoitus
5	Kuraattorin Q-kulma
6	Triviaaliristikko osakuntateemalla
8	Satiiri
10	Karhun monet merkitykset
11	Tervemenoa!
12	Inspehtorin tervehdys
13	Osakunnan kuoro
14	Sato Open Stage
16	Virkailijat ja toimikunnat tutuiksi
23	Kuolemattomat

Pohtimalla vuosi päätökseen

Lähestymme vuoden loppua ja on aika punnita ja pohtia tämän vuoden aikana tehtyjä päätöksiä. Ovatko ne olleet hedelmällisiä? Mitä olisimme voineet tehdä toisin? Mitä voimme ensi vuonna tehdä toisin? Uuden vuoden lupaukset ovat tuttuja monelle. Uusi vuosi on alkanut tammikuun 1. päivänä niin kauan kuin juliaaninen kalenteri on ollut käytössä. Tämä mystinen vuorokauden vaihdos joulukuun viimeisestä päivästä tammikuun ensimmäiseen tuo tänäkin vuonna mukanaan mullistuksia. Monelle vuodenvaihde on eräänlainen puhdistautumisriitti, jonka kautta ihmiset sanoutuvat irti huonoina pitämistään asioista ja tekevät lupauksia uusista, paremmista valinnoista ja niiden noudattamisesta.

Ääneen todistettu, julkisesti annettu lupaus on usein side, jonka rikkomisen voisi kuvitella olevan jollain tasolla hankalaa. Ajatuksena on, että kun on annettu ääneen juhla-lupaus, niin se myös toteutuu. Todellisuus on usein kuitenkin toinen. Voidaan pohtia, mikä on lupauksen tarkoitus ja merkitys, jos sitä ei aio tai ei pysty pitämään. Haluaisin haastaa jokaisen tekemään yhden uuden vuoden lupauksen, jonka todella yrittäisi pitää. Koski tämä lupaus sitten urheilullisia tavoitteita, ruokavaliota tai vaikka ajatusmaailmaa. Tavoitteiden laatimisessa kaikkein tärkeintä on, että ne laaditaan riittävän realistisiksi. Mikäli yksilö ei usko pystyvänsä pitämään lupaustaan, harvoin niin myöskään käy.

Itse näkisin lupausten ja tavoitteiden asettamisen erittäin tärkeänä elementtinä sekä itsensä kehittämisen, että onnistumisen tunteiden saavuttamisen kannalta. Oli tavoite sitten suuri tai pieni, kun sen onnistuu suorittamaan tai pitämään, voi olla varma, että ei tehnyt lupausta turhaan. Hyvien päätösten, lupausten tai tavoitteiden, miksi niitä sitten haluaakaan kutsua, asettamisessa on tärkeää oman hyvinvoinnin lisääminen. Elämme individualistisessa yhteiskunnassa ja niin sanottu itsekkeskeisyys joiltain osin näyttelee suurta roolia nykypäivän keskiössä. Itse en menisi sanomaan, että minäkeskeisyys tai minälähtöisyys olisi missään nimessä aina hyvä asia, mutta uskallan väittää, että itsestään välittäminen on osittain myös muista välittämistä. Kun teet hyviä valintoja, vaikuttavat ne myös lähipiiriisi. Kuinka ei haluaisi nähdä kanssaihmiään onnellisina?

Kulunut vuosi on tuonut paljon. Itse olen saanut nauttia osakunnan elämästä ja samalla tehdä suuria muutoksia omaa elämääni koskien. Kuinka kuitenkaan ei vuoden aikana olisi kokenut vastoinkäymisiä. Ennen kuin vuosi vaihtuu, voi monen kohdalla olla hyvä ajatus harjoittaa pientä tai vähän suurempaakin mielen tutkiskelua. On tärkeää hyväksyä asiat, tilanteet, ihmissuhteet ja tapahtumat, jotka eivät menneet niin kuin piti. Sitäkin tärkeämpää on kuitenkin tämän jälkeen jättää ne taakseen loppuun asti käsiteltyinä. Samalla on hyvä miettiä asioita, ihmisiä ja tilanteita, jotka saivat hymyilemään, jotka tekivät onnellisiksi, jotka rikastuttivat elämää tavalla, jota et olisi vielä viime vuonna osannut kuvitellakaan.

Uuden vuoden hiljalleen koittaen on hyvä lopulta keskittää mieli tulevaan. Ainakin itse olen kovin innostunut tulevasta vuodesta, vaikka se tietää myös, että moni asia jää taakse. Tämä on viimeinen kirjoitukseni Karhunkierroksen päätoimittajana ja tahdonkin omasta puolestani lausua valtavan kiitoksen kaikille tukea antaneille osakuntalaisille, ahkeralle toimitusryhmälleni ja tietysti lukijakunnalle. Tuokoon tuleva vuosi tullessaan jokaiselle jotakin ainutlaatuista!

*Teologian ylioppilas
Saana Valli*

OSANA SUKUPOLVIEN KETJUA

Kun vuosijuhlissa lauletaan Gaudeamus igituria ja kilistellään kahvikuppeja. Kun kuraattori kopauttaa nuijalla osakunnan kokouksen avatuksi. Kun uudet jäsenet saavat osakuntanauhansa.

Nämä hetket osakunnalla ovat sellaisia hetkiä, jolloin olen kokenut olevani osa laajempaa kokonaisuutta. Kokonaisuutta, jossa nykyhetki liittyy satojen ihmisten vastaaviin kokemuksiin menneinä ja tulevinä vuosina. Ne ovat olleet osakuntahetkiä, joissa olen kokenut olevani osa sukupolvien ketjua.

Osakunnan pitkä historia on harvalle syy tulla mukaan toimintaan. Kyllä itseänikin fuksina kiinnostivat ennen kaikkea edullinen asunto, mielenkiintoiset tyypit ja hyvät bileet. Laajan historiallisen perspektiivin opin ymmärtämään vähitellen.

Ensimmäisen kerran havahduin pitkään jatku-
moon vuoden 2008 inspektorinvaihtokaronkas-
sa. Apuementänä seurasin sivulta, kun inspehtori emerita Kyllikki Tiensuuta kannettiin juhlallisesti karhutuolissa. Siinä hetkessä tajusin, että inspehtorin tehtävä on ollut osakunnalla 1650-luvulta lähtien. Kolme ja puoli vuosisataa. Ja nyt minä sain olla todistamassa yhtä siihen liittyvää vaihdosta.

Inspehtori on osakunnan vanhin tehtävä, ja elimellinen osa sitä: alun perin nimenomaan inspehtorin nimittäminen tarkoitti, että osakunta oli perustettu. Katkeamaton sukupolvien ketju kulkee ensimmäisestä inspehtoristamme, kreikan ja heprean kielten professori Martin Stodiuksesta nykyiseen inspehtoriimme, kasvatus-tieteen professori Hannele Niemeen.

Inspehtorin ja kuraattorin merkkinä kulkevat käädyt ovat paitsi konkreettinen ketju, myös samalla osoitus tästä sukupolvien ketjusta.

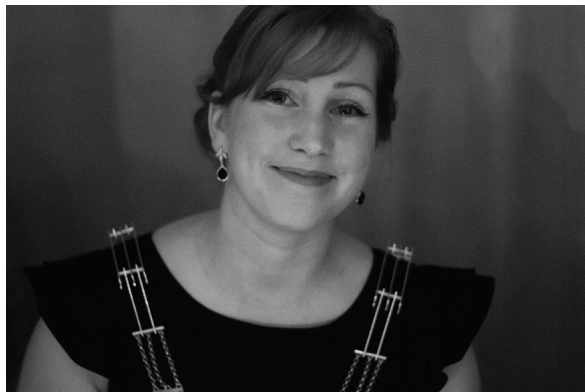
Kuraattorin käädyt ovat kulkeneet SatO:n kuraattorilta toiselle vasta vuodesta 1994, mutta symbolisesti ne kertovat vielä pidemmästä ketjusta. Osakunnilla on ollut kuraattoreita 1680-luvulta lähtien.

Inspehtori nostaa käädyt minun harteiltani seuraajalleni, OTM Juho Tuomelle, tammikuussa kuraattorinvaihtokaronkassa.

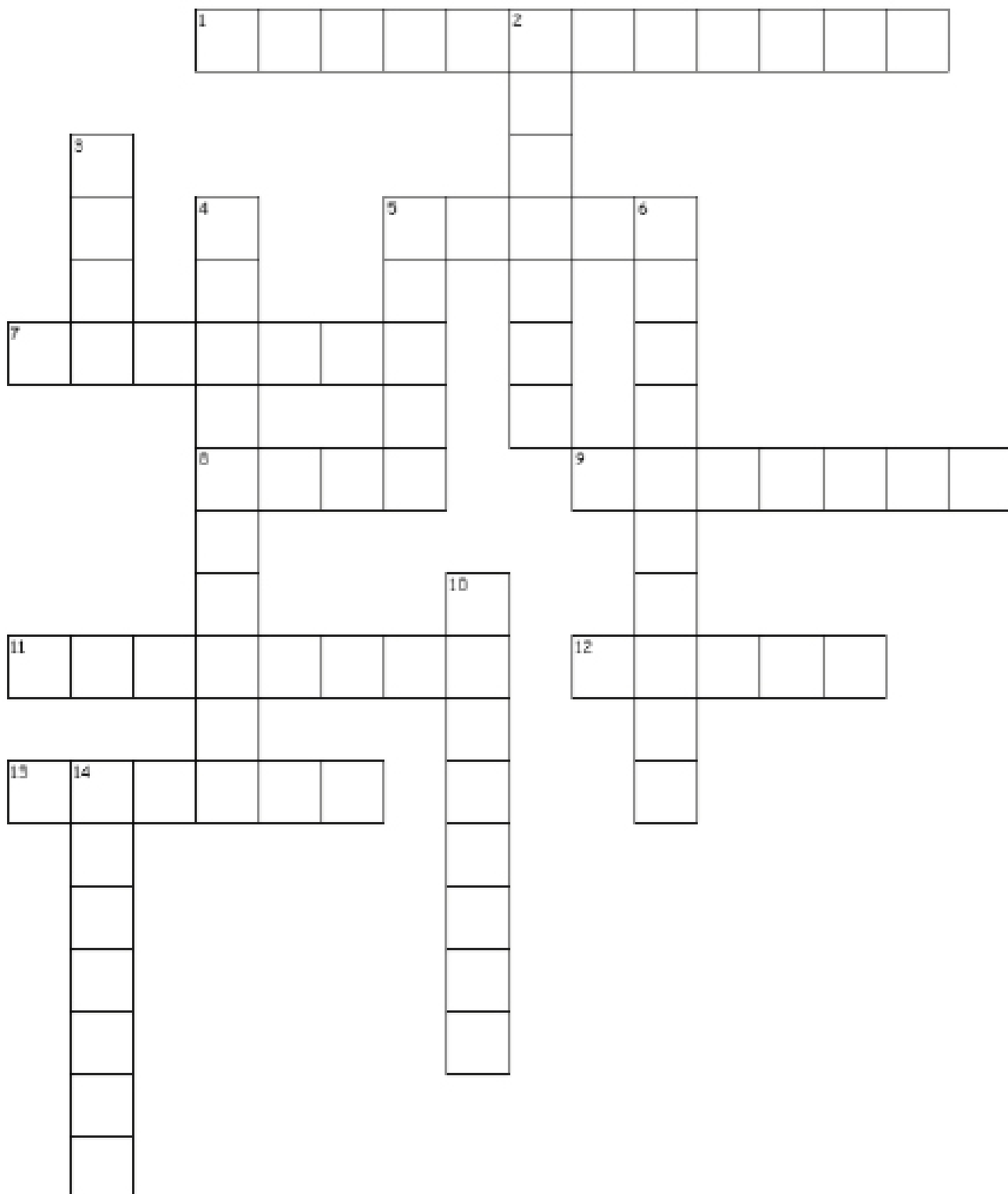
Kaksi vuotta kuraattorina on kulunut huikaisevan nopeasti, ja samalla se on ollut koko osakuntaelämäni parasta aikaa. Suurta vastuuta ovat tasapainottaneet mukavasti lukuisat Viisissä hengailut ja juhlat, aamujäätelöt, festival på båten-reissut, sillikset, kuorojatkot ja toimistokummat, joissa olen saanut olla mukana. Kiitän suuresti kaikkia satolaisia, ja aivan erityisesti kauteni aikana osakunnan viroissa ja muissa tehtävissä toimineita. On ollut suunnaton ilo seurata, miten tehtävä kerrallaan fukseista kasvaa sitoutuneita satolaisia.

Minä kiitän omalta osaltani, että olen saanut olla osa tätä sukupolvien ketjua. Toivon liittäväni ketjuun lenkin, joka pitää sisällään laulua, naurua, yhdessä tekemistä, kulttuuria, matkoja ystävyyssjärjestöjen luo sekä osakunnan kehittämistä yhä paremmaksi paikaksi.

Hanna Q

Triviaaliristikko osakuntateemalla

Across

1. lallinakin tunnettu
5. satakuntatalon rappujen (A, B...) lukumäärä
7. Viisin vanha nimi
8. kuntavieras 2017
9. uudistettiin vuonna 2003
11. Sepponakin tunnettu
12. talolainen käytävä
13. hänen vastuullaan on osakunnan vieraskirja

Down

2. fuksi '99
3. deus protector noster
4. päättyy karhunkierrokseen
5. vuosijuhlapaikkana 2017
6. inspittären puoliso
10. teemakuukausi: helmikuu
14. teemakuukausi: marraskuu

By: Riikka Pasanen

Vastauksia voi pohtia myös yhdessä laatijan kanssa.

JOULUKALENTERIOPAS

Joulukalenteri, tuo kaupallisen joulun ainoa hyvä aikaansaannos, on aika hankkia viimeistään nyt. Suosittelen sitä meille kaikille, joita ei turhan usein lahjota. Ota siis kohtalo omiin käsiisi ja hanki kalenteri! Voit myös olla köyhä opiskelija ja itse kehitellä kalenterihenkinen toimintaa joulun odotukseen, sillä onhan DIY aina muotia.

Makuisat kalenterit

HALVA SALMIAKKIKALENTERI

Kenelle: Jokaiselle oikealle ja kunnon suomalaiselle, joka pitää salmiakkia mahtavana. Toimii myös piruilulahjana ulkomaisille ystäville, jotka eivät ole vielä tutustuneet tähän makean ja suolaisen mielipiteitä jakavaan komboon.

Hinta: 7,90 e

Mistä saa: Stockmannin lasten osasto

FAZER DUMLE JOULUKALENTERI

Kenelle: Suklaa-addikteilille, jotka eivät pysty selviämään päivää ilman tuota kaakaopuun huumetta.

Hinta: 7,95 e

Mistä saa: Stockmannin katutaso

LINDT HELLO HO HO HO SUKLAAKALENTERI

Kenelle: Vähän rikkaammille addikteilille. Mahdollisesti myös elitisteille sopiva valinta.

Hinta: 25,90 e

Mistä saa: Stockmannin katutaso

TEEJOULUKALENTERI

Kenelle: Kaikille hipeille ja hipstereille. Myös jengille joka ei ole vielä ole hiffannut, että kahvikin on olemassa.

Hinta: 12,95 e

Mistä saa: Punnitse ja säästä -liikkeistä

Tavaralliset kalenterit

(Skippaa nämä, jos olet juuri löytänyt KonMarin ja et usko enää materialismin tuomaan onneen –kyllä se vielä palaa, usko pois.)

THE BODY SHOP –KALENTERIT

Kenelle: Niille, jotka eivät luota sisäisen kauneuden riittävän tässä maailmassa mihinkään. Kuulemma jokainen luukku antaa kosmetiikkayllätyksen uutuus- tai suosikkituotteista, mitä voi sitten itse arvioida huomattessaan jo kolmannen kerran saavan suihkugeelin hedelmäisellä tuoksulla.

Mistä: The Body Shop –liikkeistä (yllätys, yllätys)

GLITTER-KALENTERIT

Kenelle: Krääsästä innostuvalle. Saatavilla on kolmea erilaista helypakettia. Yksi on suunnattu enemmän lapsenmielisille pinkkiä suosivine tilpehööreineen. Toisesta saa kaikenlaista rusetista ja hiuspinneistä kynsilakkoihin ja hiuslenkkeihin. Kolmas taas sisältää yksinkertaisia kaula- ja korvakoruja.

Hinta: 29,95 e

Mistä: Glitter-liikkeistä (mistä muualtakaan)

Omatoimiset kalenterit

MUSIIKKIKALENTERI

Mikä: Kuuntele päivittäin jokin jouluinen renkutus tai musisoi itse.

Miksi: Musiikki tekee ihmisestä onnellisen. Tosin joulumusiikki voi mielihyvän sijaan nostaa myös ärsytyksen tunteita. Kannattaa siis etukäteen harkita omaa suhdetta Tip-tap, tip-tap, tipe, tipe, tip-tap –tyyppisiin helmiin. Tällä kalenterilla on helppo raastaa naapurinkin hermoja.

KAMASUTRA-KALENTERI

Mikä: Joka päivä uusi seksuaalinen kokeilu. Huomioi, että tähän tarvitaan myös toinen henkilö eli sinkuille suosittelen friends with benefits –ratkaisua pikimmiten.

Miksi: Koskaan ei pidä väheksyä intialaisia eroottisia neuvoja 100-luvulta.

Ps. mikäli et tajunnut, tomppeli, nyt on jo hieman myöhäistä ostaa kalenteri...

Teksti: Jannimajja Tuomala

KARHUN TARINA

Vaakunassamme lymyilevä karhu on satakuntalaisille varsin tärkeä otus. Sen voi löytää niin hiihtämästä (tällä kertaa Honkajoelle), toimituksesta kiertelemästä kuin yökin pöydiltä iltahämärissä. Karhu sananakin herättää vahvoja tunteita Satakunnan ulkopuolisissakin ihmisissä. Mikä siis on Karhu?

1) Karhu (*Ursus arctos*)

”Karhu on Euroopan suurin petoeläin. Se on sekaravinnon käyttäjä, joka käyttää haaskoja ravintonaan ja saalistaa isokokoisia hirvieläimiä. Se on ollut muinaissuomalaisille pelätty, mutta myös pyhä ja arvostettu eläin.” - suurpedot.fi, Metsähallitus, 15.2.2016

2) Karhu

”Karhu on täyttä olutta. Siinä kaikki.” -karhu.fi, Sinebrychoff, 15.2.2016

3) Karhu

”Ensi vuonna (2016) 100-vuotismerkkipäiväänsä juhliava Karhu on vahva suomalainen hiihtobrändi, jota sekä kuluttajat että jälleenmyyjät arvostavat.” -kestävyysurheilu.fi, KSF Sport Oy, 16.12.2015

4) Karhu

Verokarhu kerää suurimman osan Suomen veroista ja veronluonteisista maksuista. Sen tavoitteena on saada asiakkaat toimimaan omatoimisesti ja oikein. Suomalainen hyvinvointi luodaan yhdessä, ja verohallintolaisilla/-karhuilla on siinä tärkeä rooli. -vero.fi, Verohallinto, 15.2.2016

5) Karhu

”Erääntyneestä, maksamattomasta lainasta/laskusta lähetetään yleensä maksullinen muistutuskirje, jota kansanomaisesti myös karhukirjeeksi kutsutaan. Muistutuskirjeestä voidaan periä maksua enintään 5 euroa, ja se voidaan lähettää aikaisintaan 14 päivän kuluessa eräpäivästä.” -lainafakta.fi, 15.2.2016

Näiden lisäksi Karhu voi olla kengät, pesäpallojoukkue, graduahdistus, jääkiekkoseura, urheiluseura, ravintola jne. Karhulla on siis monta eri persoonaa ja käyttötarkoitusta. Miksei jokaisen satolaisenkin sisältä löytyisi pieni ja sisukas karhu?

-Jenna Järvenpää

TERVEMENO!

2016 on lähestymässä loppuaan. Mitä siitä jäi käteen?

Minulle ainakin vasempaan komea arpi. Olin eräänä huhtikuuisena iltana tekemässä voileipää, kun nirhin juustohöylällä palkeenkielen peukalooni. Iltapala HBO-sarjan tuoreimman jakson parissa vaihtui sairaalareissuun.

Globaalissa mittakaavassa 2016 kenties jää historiaan levottomana vuotena. Maailmalla sattui ja tapahtui älyttömyyksiä, kuten tietysti aina. Kaiken päälle saimme seurata Yhdysvaltain presidentinvaaleja, joiden lopputuloksesta kaikki vielä vuosi sitten vitsailivat. Aamu valkeni 9.11. suurimmalle osalle maailman ihmisistä epätoollisena ja jopa synkkänä.

On kuitenkin luotava katse tulevaisuuteen. Nenä kohti uusia haasteita ja seikkailuja! On turha itkeä kaatunutta maitoa - tai tässä yhteydessä voisi sanoa "kaatuneita Kanadan maahanmuuttoviraston sivuja".

Minulle tämä on ollut pääasiassa muutosten vuosi. Minusta tuli espoolainen, mitä en aiemmin olisi uskonut tapahtuvan - ainakaan ennen valmistumistani. Muutin pois Satakuntatalolta, joka oli jo ehtinyt tulla minulle rakkaaksi. Se ei ole ihme, ehdinhän asua siellä neljä vuotta. Muistan kuin eilisen päivän sen, kun fuksina saavuin sinne into piukassa ja ahdoin vähän tavarani 11 neliön kämppääni. Sain oman parvekkeen! Ja osallistua aktiviteetteihin niin paljon kuin sielu siesi! Vielä lukiossa en päässyt olemaan aktiivinen; vuosikurssillamme toimi "mafia", reilun kymmenen hengen tyttöporukka, joka muilta kysymättä otti vastuutehtävät itselleen. Osakunnalla pääsin purkamaan patoutunutta innostustani järjestötoimintaan, ja olenkin pysynyt mukana aina siitä lähtien.

Eikä se lopu muuttoonikaan. Toimin ensi vuonna tämän lehden päätoimittajana. Siitä virasta haaveilin jo ensimmäisenä osakuntavuotenani, mutta en aiemmin ehtinyt - tai kenties uskaltanut - hakea sitä. Vaan nyt pä tulee sekin kokeiltua. Positiivisia haasteita luvassa siis.

Ensi vuodesta tulee kiinnostava. Marraskuun kokouksessa valittiin jälleen kerran loistava poppoo hoitamaan osakuntamme virkoja. On aina yhtä hauska nähdä, kuinka eri ihmiset tarttuvat toimeen ja hoitavat viran omalla tyylillään.

Lisäksi armas kotimaamme täyttää ensi vuonna 100 vuotta. Luvassa on lukuisia tapahtumia, ja vuosijuhlien järjestämisessä myös yhteistyötä kahden muun osakunnan kanssa. Ottakaamme siis 2017 innolla vastaan!

Milla-Maria Alhanen

Kahdeksan vuotta täyttä elämää

Lokakuussa 2008 alkoi uusi vaihe elämässäni. Minusta tuli Satakuntalaisen osakunnan inspehtori. Vaihto tapahtui Satakuntalaisessa ehtoossa. Professori Kyllikki Tiensuu siirsi karhukuvioiset hopeakäädyt minun olkapäilleni. En oikein tien-nyt mihin tulin. Olin tullut yliopistoon 1967, ja osakuntaelämä oli käytännössä kadonnut opiskelijaliikkeen voimakkaan politisoitumisen myötä. Oli kuitenkin jotain, joka kesti ja pysyi. Oli Satakuntatalo, ja silloin ”vitosessa” (huom. ei viisi) teeiltoja. Niissä joskus kävinkin. En mahtunut taloon asumaan, mutta jossain vaiheessa asuin säätiön soluasuunnossa Katajanokalla. Minulla ei ollut kokemusta osakunnan arjesta, viroista eikä juhlista. Ei myöskään siitä loistavasta huumorista, joka elää osakunnan sisällä.

Tulin siis kuin fuksi kuvioihin. Kuraattori ja muut virkailijat opastivat upealla tavalla. Tulin kesken vararehtorikauttani. Työ oli lähes 24h/vrk. Tun- tui, ettei aika vaan riittänyt siihen, missä kaikessa olisin halunnut olla mukana osakunnassa. Silloin kuvittelin, että joskus tulee aikaa lisää. Eipä vain tullutkaan. Kun hallintokauden jälkeen palasin riviprofessoriksi, laajat kansainväliset tehtävät imaisivat minut mukaansa ja ovat kuljettaneet viime vuodet ympäri maapalloa. Kaikessa tässä hektisessä menossa osakunnasta tuli toisenlainen ulottuvuus elämääni. Se antoi vastapainoa arkeen, se toi opiskelijat lähelle ja loi yhteenkuuluvuutta. Nyt sain kokea mitä osakunta voi antaa, opiske- luvuosina siihen ei ollut tilaisuutta. Osakunnasta tuli minulle näkymä siihen, miten yhteyttä raken- netaan. Viime vuosien aikana olen saanut nähdä, miten sitoutuneesti virkailijat toimivat, miten pal- jon on halua pitää joukko mukana ja miten jokais- ta fukseja ja civistä tarvitaan.

Inspehtoriksi tultuani yllätyin siitä, että inspehtori oli myös Satalinnan säätiön hallituksen puheen- johtaja. Sainkin siis opiskelijoiden lisäksi kivitalon, jossa riittää remonttia niin sisä- kuin ulkopinnois- sa, putkissa, saunassa, ikkunoissa tai pihakannes- sa, milloin missäkin. Merkittävin asia heti alku- vuosina oli saada opiskelijoille ympärivuotinen asuminen. Lopetimme muutot kesähotellin alta ja näin saatiin asumisrauha koko vuodeksi.

Paljon on mahtunut näihin 8 vuoteen. On ollut vuosijuhlaa, ehtoota, itsaria, kesäretkeä, stipen- dipäätöksiä, sovitteluneuvostoa ja Satalinnan säätiötä, kaikki ainutlaatuisia kokemuksia., täyttä elämää. Tältä vuodelta 2016 on ihana muisto, kun osakunta järjesti minulle juhlan komentajan kun- nianmerkin johdosta. Se muisto kantaa. Kiitos!

Nyt alkaa uusi vaihe elämässäni. Vuodenvaihtees- sa minusta tulee professori (emerita) eli täysin palvellut professori. Uusi inspehtori on jo tulol- laan, mutta ei pääse ihan heti tarttumaan puik- koihin. Nyt on ”saattaen vaihdettava” kuten val- tion rautatiellä. Olen kuvioissa niin kauan, kunnes päästään viralliseen vaihtoon, ehkä ensi vuoden ehtoossa. Vielä nähdään siis ensi vuoden puolella.

Oikein hyvää joulua, ja uutta vuotta 2017

(ensi vuonna siis 50 vuotta osakuntaan kirjautu- misestani!)

Hannele Niemi
Inspehtori

Kuva: Camilla Laine

OSAKUNNAN KUORO ESITTÄYTYY

Satakuntalaisen osakunnan kuoro kevätkonsertissa Kiltasalissa 15.5.2016.

Kuoron puolesta vastasivat kuoron puheenjohtaja Eero Judin sekä kuoron johtaja Sakari Ylivuori.

1) Mitä Satakuntalaisen Osakunnan kuoro edustaa?

SatOn kuorossa - kuten osakuntakuoroissa yleensäkin - yhdistyy rento meininki ja tavoitteellinen musiikin tekeminen. Tavoitteet korkealla, mutta kynns matalalla.

2) Miten toimintaan voi liittyä?

Toimintaan voi liittyä tulemalla seuraamaan harjoituksia ja osallistumalla johtajan pitämään äänialan tarkastukseen.

3) Kuluvan vuoden tärkeimmät tapahtumat ja katsaus tulevista tapahtumista.

Vuonna 2016 kuoro on pitänyt kevätkonsertin, syyskeikan ja esiintynyt osakunnan vuosijuhlilla, sekä Ehtoossa. Loppuvuonna on esiintyminen vielä Akateemisessa joulukonsertissa. Keväälle suunnitellaan yhteistä konserttia Uppsalan sisarkuoron kanssa.

*"Te laulatte hyvin ja laulatte vielä paremmin, jos myös katotte tänne kun mä johdan."
- MuT Sakari Ylivuori*

SATO OPEN STAGE

Kulttuuritoimikunta järjesti marraskuussa perinteisen Sato Open Stage -illan osakuntahuoneisto Viisissä 11.11. Kiltahuoneessa kuultiin raikas, elämyksellinen sekä laaja-alainen kirjo sekä ennalta valmisteltuja että lonkalta heitettyjä esityksiä. Esitykset vaihtelivat soolomusiikista aina isomman kokoonpanon cover-tulkintoihin. Musiikin vastapainona yleisö pääsi nauttimaan myös arvoituksellisesta stand up- komiikasta sekä spoken word-runonlausunta-improsta, joka olisi voinut irrota vaikka itse Paperi-T:n kynästä. Ilta huipentui avoimiin Open Stage -jameihin, jotka jatkuivat railakkaissa merkeissä aamuyön pikkutunneille asti.

Folkahtavia covereita Lana Del Rey:stä Bob Dylaniin tarjoilivat Eero Lähteenmäki (kuvassa oik.), Joonas Lindholm, Veera Törmä, Tuukka Lindholm sekä Maiju Lehti.

VILLITSI JA VALLOITTI

Osakunnan ulkopuolinen artistivierailija Nnana (Susanna Rantakylä) tarjosi kuulijoille raikkaan popahtavia makupaloja omasta musiikistaan. Bassossa Esa-Pekka Tupala.

Mitä olisikaan Sato Open Stage ilman Mäkipään pyöräilyvideota! Yleisö pääsi vaikuttavan videokoosteen kautta seuraamaan miehen matkaa tämän pyöräillessä Euroopan läpi Transcontinental Racessa 2015.

Ohessa QR-koodi, jonka takaa löytyy linkki videoon!

*Teksti: Maiju Lehti & Tuukka Lindholm
Kuvat: Heidi Lehtiniemi & Tuukka Lindholm*

Apuemännät vuonna 2016:

Jenna Järvenpää
Martta Rautala
Vilma Säteri
Saana Valli
Heidi Kortelahti
Marisofia Nurmi
Ilja Pippa
Annastiina Mäkinen
Camilla Laine
Elina Honko
Pia Isolähteenmäki
Ville Ritala
Alina Suvila
Anu Ylijoki
Josefina Hietanen
Milla-Maria Alhanen
Iiris Lehti
Katariina Hoffström
Ella-Maria Lukala
Jemina Mikkola
Vilma Seikkula

Kiitokset apuemännille sekä emännälle hienosta vuodesta ja herkullisista ruuista!

Apuisännistö vuonna 2016:

Antti Torkki
Arto Rantanen
Eero Rintala
Elina Honko
Erik Salminen
Henri Honkanen
Iikka Terho
Ilari Mäkitalo
Joona Havukainen
Jussi Seppälä
Lauri Kärrylä
Martta Rautala
Miika Korpioja
Miika Rasola
Milla Gustafsson
Otto Porkka
Pekka Perkiö
Pia Isolähteenmäki
Pietari Nurmi
Riina Aapasuo
Santtu Artukka
Saska Suvikas
Sari Rehula
Simo Lehto
Tanel Kriik
Tero Alitalo
Tiera Hirvonen
Tony Ylönen
Tuukka Lindholm
Veli-Ville Siven
Ville-Matti Honkanen
Veera Sinervo
Valtteri Majjala

Kiitokset apuisännille sekä isännälle kuluneesta vuodesta!

Apuisännille esitetyt kysymykset:

- 1) Paras muisto apuisännistöstä?
- 2) Onnistunein ilta kuluneena vuonna?
- 3) Terveiset tuleville apuisännille sekä vastavälitulle isännälle?

Vastaukset:

1) Killan vuosijuhlien narikka-nakki. Paikoillaan seisominen kylmässä on yllättävän hauskaa, kun on hyvässä seurassa. 2) Ehtoon jatkot. Sain tiskattua kaikki skumppalasit rikkomatta yhtään! 3) Jos vituttaa, voi vitutusenergian käyttää Viisin siivoamiseen.

- Elina Honko

”Aina kun ollaan otettu Simon kanssa mestat haltuun niin meno on ollut kova.”

-Erik Salminen

1) Kun sain ”maestron” maineen Satakuntalaisen Ehtoon jatkoilla.

2) Topeliussitsien jatkot!

3) Ellulle toivon vaan jaksamista!

-Iikka Terho

Apuemännistön ahkeroinnin ansiosta emtäntä Riikkakin ehti jouluvalmistelujen lomassa kuvaan toivottamaan kaikille iloista ja kehräävää joulua :D

VALOKUVAAJAN ESITTELY

-TUUKKA
LINDHOLM

- 1) Miksi halusit valokuvaajaksi?
- 2) Mitä kuvaisit mieluiten?
- 3) Vinkkejä harrastelijavalokuvaajille?

1) Valokuvaajan virkaan ei ollut juurikaan muita halukkaita ja koska itselläni oli kuvaushommista kokemusta niin ajattelin sen olevan hauska tapa kokea erilaisia tapahtumia. Lisäksi se oli työmäärältään sopivan kevyt sovittaa muuhun elämään.

2) Lähtökohtaisesti antoisinta on kuvata ihmisiä tekemässä omia touhujaan, eli tilannekuvia. Hämmärrät illat ja yöt ovat myös mukavia kuvattavia, sillä silloin kontrastit, valot ja varjot löytyy helpommin. Ja ehkä ihmisetkin näyttää paremmilta. Mäyräkoirien kuvaus on myös lähellä sydäntä.

3) En tiedä löytyykö minulta kauheasti vinkkejä. Riippuu paljon siitä mitä haluaa kuvata. Nykyisin ehkä kaikille kuvia ottaville vinkkinä voisi sanoa sen, että kannattaa pohtia oikeasti miten arkistoi vanhat kuvansa. Digitaalisessa muodossa olevat kuvat katoaa aika helposti vuosien ja vuosikymmenien saatossa hukattujen muistikorttejen, unohtuneiden salasanojen ja pamahtaneiden kovalevyjen mukana. Eikö olisikin aika surullinen ajatus jos meidän jälkeläiset ei saisi ikinä tietää miltä me näytettiin opiskeluvuosiimme. Eli pitääkää kuvistanne huolta sillä joku päivä ne tulee näyttämään yhtä nostalgisen siisteiltä, miltä meille näyttää nykyisin kuvat vaikka joistain 1960-luvun bileistä.

Kulttuuritoimikunta esittäytyy

”Kulttuuritoimikunnan tehtävänä on edistää osakuntalaisten kulttuuriharrastusta. Kulttuuritoimikunta järjestää mm. ekskursioita ja osakuntalaisten kulttuurilahjoja esitteleviä open stage -iltoja. Kulttuuritoimikuntaa johtaa kulttuurisihteeri.”

Kulttuuritoimikunta vuonna 2015-2016:

Kulttuurisihteeri: Maiju Lehti

Kulttuuritoimikunta: Tuukka Lindholm, Esa-Pekka Tupala, Veli-Ville Sivén, Pekka Perkiö ja Nita Syväoja.

Kulttuuritoimikunnan vuoteen on mahtunut jos jonkinlaista tapahtumaa, joista maininnan arvoisia ovat ainakin seuraavat. Toukokuussa järjestetty kulttuurimatka Pietariin, kulttuurihaarikan myöntäminen ”Projekti Musiikkihuoneelle” ja Sato Open Stage, josta löytyikin juttu jo aiemmin tämän lehden sivuilta. Toimikunnan vuoden aikana osakunnan kulttuurielämä lisääntyi osakuntabändi -Skumppa Johanneksen perustamisen myötä.

Kuvassa vasemmalta oikealle: Eero Rintala, Maiju Lehti, Johannes Vihervirta, Niina Lindholm & Tuukka Lindholm, eli Skumppa Johanneksen kokoonpano. Kuva: Camilla Laine.

Toivotukset tulevalle kulttuurisihteerille:

Tee vuodesta itsesi näköinen! Älä tee yksin kaikkea, vaan osallista toimikuntaasi parhaasi mukaan. Tapahtumien suunnittelupalaveriinkin on myös hyvä varata suunnittelupalaverijarjoilua, jolla saat houkutteltua toimikuntasi ensinnäkin paikalle. Luovuuskin pääsee näin ehkä helpommin kahleistaan! Kulttuurisihteerinä kannattaa myös tarkkailla sähköpostiasi. Sinne tulee välillä hyviä ilmaistarjouksia teattereihin, joissa tarjoillaan usein myös ilmaista skumppaa. Just Saying!

Kulttuuritoimikunnan vinkit tapahtumien organisointiin

-Hyvin suunniteltu on puoliksi tehty! Ota asioista selvää ajoissa, etenkin suunnitellessa tapahtumia, joihin tarvitsee esiintyjä. Ole myös valmis hyppäämään aina itse puikkoihin, jos ohjelmaa ei ole tarpeeksi.

-Osallista toimikunta! Delegoi vastuualueita, käytä tarvittaessa uhkailua/marttyyriasennetta xD

-Mainosta ja houkuttele tarpeeksi! Okia ei ole kiva vetää viidelle ihmiselle, joista puolet ovat omia toimikuntalaisiasi.

-Usko itseesi ja ota rennosti! Nauti onnistumisista ja muista, että jos jokin ei mene suunnitelmien mukaisesti niin myös moka on lahja!

Teksti: Majju Lehti & Tiukka Lindholm

Galleristin ja mainossihteerin yhteisesittely

Galleristi Jasmin Pitkonen ja mainossihteerä Jenna Järvenpää tutustuvat osakunnan taideaarteisiin.

Mikä oli parasta kuluneessa vuodessa?

"Galleristina parasta vuodessa oli ehdottomasti kutoskongin varaston tehosiivous, jonka toteutimme yhdessä Riikan kanssa. Astuin varastoon ensimmäisen kerran siivouspäivänä ja ensinäkemällä urakka vaikutti uuvuttavalta - onneksi hommasta selvitettiin kuitenkin suhteellisen ripeästi ja kunnialla. Nyt osakunnalle päätyvät arvoesineet löytävät tiensä niille kuuluvaan paikkaan - ainakin (toivottavasti!) seuraavan vuoden tai parin ajan. Toivoisinkin, että tulevat galleristit pitäisivät siivousperinnettä jotakuinkin elossa - järkkäämisen lomassa pääsee nauttimaan osakunnan historian havinasta mm. symppisten ikivanhojen osakuntalehtien muodossa!"

-Galleristi Jasmin Pitkonen

"Kuluneena vuotena opin tekemään mainoksia erilaisilla tietokoneohjelmilla sekä julkaisemaan niitä niin paperisina kuin sähköisinä versioina. Parasta kuluneessa vuodessa oli osakunnan monipuolinen ja aktiivinen toiminta, erityisesti Karhuhihto, johon panostin erilaisilla meemeillä. Mainostamisen lisäksi osallistuin Karhuhihtoon, vaikka tunnetusti en ole suksien, lumen ja kylmän ystävä. Tämän lisäksi sain ilokseni tukea eri toimikuntien, kerhojen sekä yksittäisten virkailijoiden toimintaa sekä lisätä osakunnan näkyvyyttä eri tapahtumien kautta. Parhaat muistot syntyvätkin tekemällä ja osallistumalla. Jos osaaminen, motivaatio ja asenne ovat kohdillaan, mikään ei ole mahdotonta!"

-Mainossihteerä Jenna Järvenpää

Vuoden 2017 virkailijat

Kuraattori: Juho Tuomi
Hallituksen puheenjohtaja: Riikka Pasanen
Pääsihteeri: Sanna-Mari Artukka
Isäntä: Elina Honko
Emäntä: Pia Isolähteenmäki
Tiedotussihteeri: Camilla Laine
Osakuntalehden päätoimittaja: Milla-Maria Alhanen
Taloudenhoitaja: Matti Remes
Urheiluohjaaja: Jere Laakkonen
Kulttuurisihteeri: Johannes Pessi
Kappalainen: Vihtori Mäntylä
Yhteiskuntas sihteeri: Lasse Keinonen
Kirjastonhoitaja: Lauri Kärrylä
Opastussihteeri: Tony Ylönen
Jäsensihteeri: Johannes Vihervirta
Mainossihteeri: Anna Kopo
Historioitsija: Saska Suvikas
Galleristi: Jan-Erik Engren
Valokuvaaja: Tommi Kervinen
Laulunjohtaja: Maria Djakonowsky
Tietotekniikkavastaava: Tanel Kriik
Verkkovastaava: Tiera Hirvonen
Musiikkihuoneenhoitaja: Tuukka Lindholm ja Esa-Pekka
Tupala
Haronmäen isäntä: Tuomas Suni
Valvontatilintarkastaja: Simo Lehto
Vara-valvontatilintarkastaja: Pekka Perkiö
Seniorisihteeri: Salla Seppälä

Hallituksen jäseniksi valittiin:
Esa-Pekka Tupala, Ville Kopio,
Iiris Lehti ja Maiju Lehti.

Satalinnan Säätiön hallituksen
opiskelijajäseniksi valittiin Antti
Torkki, Tero Alitalo ja Stella Vah-
teristo.

Riikka Pasanen valittiin edusta-
jaksi HYYn Osakuntalaisen unio-
nin hallitukseen.

Onnittelut valituille ja menestystä tulevaan
virkavuoteen!

Kuva: Tuukka Lindholm

Pyhän Henrikin kappeli

Kuinka moni teistä tiesi, että arkkitehtuurinsakin puolesta näin kaunis ilmestys sijaitsee Kokemäellä, Ylistaron kylässä? Itse uskallan myöntää, etten tästä aiemmin tiennyt. Kyseinen taustalla näkyvä näyttävä rakennus oli alunperin hirsiaitta, jonka historia yltää keskiajalle asti. Tässä kuvassa rakennus näyttäytyy uusgoottilaista tyyliä edustavana tiilirakennuksena, joka tällaisenaan valmistui 1857.

Tämän kappelin sisään piilutuu keskiaikainen Pyhän Henrikin saarnahuone. Kyseisestä saarnahuoneesta liikkuu edelleen legenda, jonka mukaan Piispa Henrik olisi viettänyt viimeisen yönsä tuossa nimenomaisessa saarnahuoneessa 1100-luvulla.

Kyseistä saarnahuonetta pidetään myös entisenä pyhiinvaelluskohteena. Kerrotaan, että saarnahuone olisi kuulunut keskiaikaisen Sant Henrikin tie -nimiseen pyhiinvaellusreittiin.

Historialtaan kiistattomasti mielenkiintoinen ja nykyään Ranskan Reimsin Notre-Damen katedraalin kanssa samaa tyyliä edustava kappeli on takuulla vierailemisen arvoisen! Ainakin itse ajattelin tulevana vuotena piipahtaa maakuntamatkailuni aikana katsastamaan vieläkö on nähtävillä joitain merkkejä Pyhästä Henrikistä ;)

Teksti: Saana Valli

Kuva: Wikipedia

Lähteet: Museot: Pyhän Henrikin saarnahuone Kokemäen kaupungin sivut.

K u o l e m a t t o m a t

"Olen kauppatieteilijä, käytän vain monopoliasemaani hyväksi"

-Simo Ehtoon jatkoilla potentiaaliselle pummaajalle (mikäli hinnasta sovitaan)

"Mikä on se Matti, mikä tulee uniin? Unimatti?"

-Tatja pohtii katsoessaan ortodoksista jumalanpalvelusta 10.10.

"Mikä silityslaudan paskoo tollasseen kuntoon?"

-Tero kysyy Viisissä 28.11

"Opiskelija"

-Vastaa Antti T. ytimekkäästi

"Kaikki on nähty ja koettu. Ja kaikki on paskaa."

-Tero A. puhuttaessa osakuntaviroista

"Toi näyttää niin väärältä, että sun pitäis olla alasti."

-Honksu Viisissä

"Mä en siltikään tiedä, et onko parempi syödä omia papanoita vai toisen oksennusta."

-Tiera Viisissä

"Mulla on tietokone tuolla läppärissä"

-Tekniikan kandidaatti O. Grenrus Uusien ehtoon jatkoilla 1.10.

"(Siinä sää oot!) Kaikki haluaa kokista ja Jarmo haluaa sua!"

-Elina Kopsulle Viisissä 17.10.

"Antti! Kirjotathan sitten Karhunkierrokseen, hyvä, dedis on marraskuun viimeinen päivä, kiitos!"

-Päätoimittaja hankkii Ehtoon jatkoilla toimittajia, eikä näytä tarvitsevan vastausta, kunhan dedikset ovat kaikilla tiedossa.

"Oispa sitä vartaloöljyy." -Ikka Viisissä 1.12.

(rypsiöljyä suositeltiin)

Anna Kopo Viisissä 4.12: *"Vihtori, mä voitelen sun munan -- siis tortun, munnalla."*

"Otetaan laulu sivulta kaksisataayksikymmentäyksi."

-Laulunjohtaja ehdottaa itsareiden päättäjäislaulua. 6.12.

"Älä riisu mua!" tuore civis Mikael de Meulder huolehtivaiselle emäntä electa Pialle itsareilla 6.12.

*Karhunkierroksen toimitus toivottaa
hyvää joulua ja kiittää lukijoitaan
kuluneesta vuodesta!*

